

सुद्रक

सर्पादयो यान्ति विनाशमाप्नुः ।
जीवेच्चिरं व्याधिजराविमुक्तः
शुभे रतश्चन्द्रसमानकान्तिः” ॥

अथमर्घः । निम्बस्य फल-पुष्प-त्वक्-पत्र-मूलाणि
सर्वाणि समुदितानि द्विगुणानि चूर्णितानि भृङ्ग-
राजस्य रसेन सप्तवारान् भावयेत् । त्रिफलादीनि
पाठान्तानि समुदितान्येकभागानि चूर्णितानि
खदिरासननिम्बानां निविडकाथेन भावयेत् । ततः
सर्वमेकीकृत्य मध्वादिनावणिह्यात् । पच्यनिम्बा-
वलेहः ॥ * ॥

“शशिलेखापक्षपत्नं तावद्विरिजस्य गुग्गुलीर्हश्च ।
ताप्यस्य पक्षपत्नितयं देवीहृत्प्रावलीकायाः ॥
त्रिफलाकरज्जपल्लवखदिरगुडूचीत्रिष्टहस्यः ।
मुक्ताविडङ्गरजनीकुटजत्वक्निम्बवह्निमन्त्राकाः ॥
एतै रक्षितां वटिकां मधुघृतमित्रां गिबेत् प्रातः ।
गोमूत्रेण च कुष्ठं तुदन्यद्व्यवहृतमभिरेण ॥
त्रिचात्रि पाण्डुरोगं विषमानुदरप्रमेहगुल्मांश्च ।
नाशयति वलीपक्षितं योगः स्थायम्भुवो नाशः” ॥
शशिलेखा सोमराजी । गिरिजस्य शिवाजतुलः ।
ताप्यस्य सुवर्णमाक्षिकस्य । आवणिका मुखी
इति लोके । स्थायम्भुवो गुग्गुलुः ॥ * ॥

“चित्रकं त्रिफला व्योषमजाजी कारवी वचा ।
सैन्धवातिविषे कुष्ठं चलेयानवशूकजम् ॥
विडङ्गान्यजमोदा च मुक्ता चामरदार च ।
यावन्त्येतानि सर्वाणि तावन्मात्रान्तु गुग्गुलुम् ॥
सङ्घृष्ट सर्पिषा साङ्गं गुटिकां कारयेद्भिवक् ।
प्रातर्भोजनकाले च खादेदभिवक् यथा ॥
इत्यष्टादश कुष्ठानि क्षमीन् दृष्टव्यानि च ।
ग्रहण्यर्शोविकारांश्च सुखानयनगणयद्वा ॥
मृत्रसोमस्त्रिमश्रु गुल्मश्चापि विनश्यति ।
आधीन् कोष्ठगतान्चापि जयेद्विष्णुरिवासुरान्” ॥
एकविंशतिको गुग्गुलुः ॥ * ॥

“वातरक्तधिकारोक्तः पुरः केशोरकाविधः ।
कुष्ठानां वातरक्तानां नाशाय परमौषधम्” ॥
केशोरको गुग्गुलुः ॥ * ॥
“मल्लतकं प्रस्थयुगं क्षित्वा प्रोक्षजले क्षिपेत् ।
प्रस्थादयं गुडूचाश्च क्षुण्णं तत्राम्भसि क्षिपेत् ।
चतुर्थीप्रावशेषन्तु कषायमवतारयेत् ।
वस्त्रपूते कषाये च वस्त्रमाखानि निःक्षिपेत् ॥
सरावमार्गं गोसधिर्गोदुग्मस्याढकं तथा ।
वितां प्रस्थमितां दद्यात् प्रस्थाङ्गं माक्षिकं क्षिपेत् ॥
सर्वाण्येकत्र भाखे तु पचेद्भृष्टदिना शनैः ।
सर्वम्रये घनीभूते पावकादवतारयेत् ॥
तत्र क्षेप्याणि चूर्णानि त्रयो विष्णुमिताभृता ।
वाकुची चाप दम्बुः पिचुमर्हो हरीतकी ॥
धात्री रात्रिश्च मञ्जिष्ठा मरिचं नागरं कषा ।
यवानी सैन्धवं मुक्तं त्वगेला नागकेशरम् ॥
पर्यटः पत्रकं बालमुशीरं चन्दनं तथा ।
गोक्षुरस्य च बीजानि कर्पूरो रक्तचन्दनम् ॥
एषक् पक्षाङ्गमानागं चूर्णमेवामिह क्षिपेत् ।
पक्षमात्रमिदं प्रातः समग्रीयाज्जलेन हि ॥
अथेदवसेहोऽयं कुष्ठानि निखिलान्वपि ।

सुद्रक

वातरक्तानि सर्वाणि सर्वाण्यर्शांसि सेवितः ॥
व्याथाममातपं वक्रिमस्त्रं मांसं दधि स्त्रियम् ।
तेजाभ्यङ्गं तथाध्वानं नरो भल्लातके त्वजेत्” ॥
इति अमृतभल्लातकावलेहः ॥ * ॥
“निम्बं गोपारुणा कटो नायन्ती त्रिफला घनम् ।
पर्यटावण्युजानन्ता वचा खदिरचन्दनम् ॥
पाठा मुण्डी शटी मार्गी वासा भूनिम्बवत्सकम् ।
श्यामेन्द्रवारुणी मूर्ध्वा विडङ्गैर्द्रयवाननम् ॥
हस्तिकर्षोऽमृता त्रेका पटोर्लं रजनीदयम् ।
कषारगन्धसत्ताङ्गकष्यवेचोषटापणम् ॥
मञ्जिष्ठा लाङ्गुली राक्षा नक्तमानः पुनर्नवा ।
दन्ती विजयसारश्च भृङ्गराजः कुरखटकम् ॥
अश्रोतकं च श्राखोटं द्विपलांश्च एषक् एषक् ।
मृत्कीयासाणि सर्वाणि जलद्रोणे पचेच्छनैः ॥
अष्टमांशावशेषन्तु कषायमवतारयेत् ।
विधाय वाससा पूतं स्थापयेद्वाजने दृढे ॥
भल्लातकसहस्राणि क्षित्वा बीज्यमर्गोऽम्भसि ।
पचेदष्टावशेषन्तु कषायमवतारयेत् ॥
तत्र वस्त्रेण संशोध्य दौ कषायौ विमिश्रयेत् ।
गुक्खस्य तु तुलां दत्त्वा सेहवत् साधुं साधयेत् ॥
भल्लातकसहस्राणि तत्र बीजानि विक्षिपेत् ।
त्रिकटु त्रिफला मुक्तं विडङ्गं चित्रकं तथा ।
सैन्धवं चन्दनं कुष्ठं दीप्यकश्च पत्रं एषक् ॥
सौगन्ध्यर्थं क्षिपेत्तत्र चातुर्जातं पत्रं पणम् ॥
महाभल्लातको ह्येव महादेवेन भावितः ।
प्राणिनां हितकामाय जयेच्छ्रीं प्रयोगतः ॥
श्वित्रमौडुम्बरं दम्बुमृत्तजिह्वं सकाकषम् ॥
पुण्डरीकश्च चर्मार्थं विस्कोटं रक्तमखलम् ॥
कखुं कापालकं कुष्ठं पामानश्च विपादिकाम् ।
वातरक्तं यदुर्शांसि पाण्डुरोगं त्रयं क्षमीन् ॥
रक्तपित्तमुदावर्त्तं कासं श्वासं भगन्दरम् ।
सदाभ्यासेन पणितमामवातं सुदुस्तरम् ॥
निर्यन्तवन्तु कथितो विहाराहारमैयुनैः ।
कुरुते परमां कान्तिं प्रदीपं जठराननम् ॥
अनुपानं प्रयोक्तव्यं क्षिद्रातोयं पयोऽथवा ।
भोजने तु सदा त्वान्यसुखाम्बुं विशेषतः” ॥
गोपां गां पातीति गोपा गोपकन्या श्वेत साउ
इति लोके । यत आह निर्घण्टः । “शारिवाशार-
दास्कोटा गोपकन्या प्रतानिका” इति । तदाचको
गोपीशब्दश्च । यत आह । गोपी श्यामा शारीवा
स्यादनन्तोत्पन्नशारिवेतमरः ॥ गोपाङ्गना गोप-
वल्ली लताङ्गा काष्ठशारिवेति मदनपाङ्गः । अथवा
अतीस । अववगुजः सोमराजी । अनन्ता दुरा-
क्षमा । चन्दनं श्वेतम् । भार्या अनामे कष्टकारी-
मूत्रं मृत्कीयात् । श्यामा कष्य साउ । हस्तिकर्षः
हृदिकश्च । त्रेका वक्राहनि । सत्ताङ्गः कृतिवन ।
कष्यवेचः जलवेतस । उषटापणं आरक्तगुल्मा-
पणम् । कुरखटकः पीतपुष्पकटसरैश्च । दीप्यकः
यवानी । महाभल्लातकः ॥ * ॥
“मञ्जिष्ठा त्रिफला तिक्ता वचा दाह निद्रामृता ।
निम्बसैर्वा हतः क्षायः सर्वकुष्ठानि नाशयेत्” ॥
इति अष्टममञ्जिष्ठादिक्वाथः ॥ * ॥

सुद्रक

“मञ्जिष्ठा वाकुची चक्रमर्हश्च पिचुमर्हकः ।
हरीतकी हरिद्रा च धात्री वासा शतावरी ॥
बला नागबला यष्टीमधुकं क्षुरकोऽपि च ।
पटोणस्य जतोशीरं गुडूची रक्तचन्दनम् ॥
मञ्जिष्ठादिरयं क्षायः कुष्ठानां नाशनः परः ।
वातरक्तस्य संहर्त्ता कखुं मखलखलनः” ॥
इति मध्यममञ्जिष्ठादिक्वाथः ॥ * ॥
“मञ्जिष्ठा कुटजामृता घनवचा मुण्डी हरिद्राहयं
क्षुद्रारिष्टपटोणकुलकटुकामार्गीविडङ्गामिकम् ।
मूर्ध्वादारुकनिङ्गभृङ्गमगधात्रायन्तिपाठावरी ।
गायत्रीत्रिफलाकिरातकमहानिम्बासनारगन्धम् ॥
श्यामावण्युजचन्दनं वखणकं दन्ती च श्राखोटकं
वासा पर्यटसारिवा प्रतिविधानन्ता विशाला जलम् ॥
मञ्जिष्ठादिरयं कषायमिति यः संसेवते तस्य तु
त्वग्दोषा ह्यचिरं यान्ति विलयं कुष्ठानि चाष्टादश ॥
नाशं गच्छति वातरक्तमखिलं नश्यन्ति रक्तामया
वीसर्पस्त्रिभ्रूयता नयनजा रोगाः प्रशान्त्यन्ति च” ॥
अरिष्टः निम्बः । कलिङ्गमिन्द्रयवम् । भृङ्गं भृङ्गरा ।
वरी शतावरी । गायत्री खदिरः । असनः वि-
जयसारः । श्यामा प्रियङ्गुः । चन्दनमत्र रक्त-
याक्षम् । सारिवा साउ । अनन्ता दुराक्षमा ।
विशाला इन्द्रवारुणी । जलं नेत्रवासा ।
इति अष्टममञ्जिष्ठादिक्वाथः ॥ * ॥
“मरिचं चिहृता मुक्ता हरितानं मगःशिला ।
देवदार हरिद्रे दे मांसी कुष्ठं सचन्दनम् ॥
विशालां करवीरश्च क्षीरमर्कसमुद्भवम् ।
गोमयस्य रसं कुर्यात् प्रत्येकं कर्षवंमितम् ॥
विषस्याङ्गपत्रं देयं तैलं प्रस्थमितं कटु ।
पचेच्चतुर्गुणे गीरे गोमूत्रे द्विगुणे तथा ॥
मरिचाद्यमिदं तैलमभ्यङ्गात् कुष्ठनाशनम् ।
एतस्याभ्यङ्गतः श्वित्रं विवर्धे तत्क्षणात् भवेत् ॥
तैलमेतत् जयेत् कखुं पामां सिङ्गं चिचर्षिकाम् ।
पुण्डरीकं तथा दर्द्रुं शून्यतां नित्यसेविनाम् ॥
इति अष्टममरिचाद्यं तैलम् ॥ * ॥
“मरिचं चिहृता दन्ती क्षीरनाकं शलाद्रसः ।
देवदार हरिद्रे दे मांसी कुष्ठं सचन्दनम् ॥
विशाला करवीरश्च हरितानं मगःशिला ।
चित्रकं लाङ्गुली मुक्ता विडङ्गं चक्रमर्हकः ॥
क्षीरीचः कुटजो निम्बः सप्तपर्णीऽमृता क्षुची ।
सम्पाको नक्तमानश्च खदिरो वाकुची वचा ॥
व्योतिष्पती च पणिका विषं द्विपलिकं भवेत् ।
आढकं कटुतैलस्य गोमूत्रश्च चतुर्गुणम् ॥
भृत्याने कोहपात्रे वा शनैर्भृष्टमिना पचेत् ।
मरिचाद्यमिदं तैलं मङ्गुनिमिरोरितम् ॥
भिभगेतेन तैलेन अक्षयेत् कोष्ठिकान् प्रबान् ।
पामाविचर्षिकाद्वक्खुं विस्कोटकाणि च ॥
वली च पणितं क्षाया नीलं कष्यं सथैव च ॥
अभ्यङ्गेन प्रशान्त्यन्ति सौकुमार्यं च जायते ॥
प्रथमे वयसि स्त्रीणां यासां नखं प्रदीयते ।
तासामपि जरां प्राप्य न स्यातां खलितौ स्तनौ ॥
वलीवर्द्धक्षुरको वा गजो वा वायुपीडितः ।
चिरमिन्द्रजनैरस्य भवेन्नाहतविक्रमः” ॥